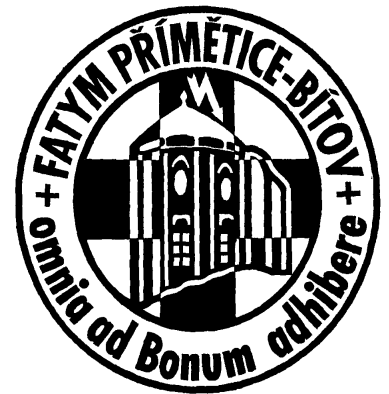

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ

Za 2 hal. Zvláštní vydání. Za 2 hal.
V úterý dne 28. července 1914.

Redakce tel. 2804, adresa tel. 4224. Expedice tel. 2804, adresa tel. 4224.

„ČESKÉ SLOVO“

VEČERNÍK

— Vychází denně o 5. hodině odpolední. —

Válka vypovězena

Z Vídně, 28. července. (K. k.) „Wiener Zeitung“ vyhláší: Na základě Nejvyššího rozhodnutí Jeho c. a k. Apoštolského Veličenstva ze dne 28. července r. 1914 bylo dnes královské srbské vládě zasláno ve francouzském jazyku sepsané vypovězení války, jež v českém překladu zní takto:

„Poněvadž královská srbská vláda neodpověděla uspokojivě na notu, kterou jí odevzdal rakousko-uherský vyslanec v Bělehradě dne 23. července r. 1914 jest c. a k. vláda nucena, aby pechovala sama o ochranu svých práv a zájmů a aby za tímto účelem apelovala na moc zbraní. Rakousko-Uhersko má tudíž za to, že jest tohoto okamžiku ve válečném stavu se Srbskem. Rakousko-uherský ministr zahraničních záležitostí hr. Berchtold

Z Vídně, 28. července. — M. W. Tagblatt sděluje, že v pádce byl ruský vyslanec Sebeke v br. Berchtoldu na konferenci. O půl druhé odpolední konference už trvala. Jednalo se o oznámení demarshi anglického.

Z Vídně, 28. července. (Telef. zpr.)

Prezident Poincaré a ministr Vireni vrátili se rychle do Paříže.

Anglická loďstva je soustředěna v Maltě.

Z Vídně, 28. července. (Telef. zpr.) Zvláštní vydání vídeňských listů ohlašují, že pro případ ruské války vypukne revoluce v ruském Polsku.

Zjednotěná redakce a vydavatel M. W. Tagblatt. — Místní a národní vydavatelé a tiskárny: Praha: M. W. Tagblatt, Brno: M. W. Tagblatt, Olomouc: M. W. Tagblatt, Vídeň: M. W. Tagblatt, Praha: M. W. Tagblatt, Brno: M. W. Tagblatt, Olomouc: M. W. Tagblatt, Vídeň: M. W. Tagblatt.

VRANOV PRÁMŮTICE BŘOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
VRATĚNÍN CITONICE ŠAFOV KOROLUPY
LUBNICE LUKOV VRATĚNÍN

Krátce o Velké válce

19. století...

První světová válka je v dějinách Evropy mezníkem, který navždy změnil tvář Evropy. Na konci 19. století je Evropa zdaleka nejvyvinutějším kontinentem světa, který přímo pomocí kolonií či nepřímo pomocí ekonomických nástrojů kontroluje prakticky celý svět vyjma nastupujících velmocí, jako jsou Japonsko, Spojené státy a Rusko. Během 19. století se nejen zdvojnásobil počet obyvatel Evropy, ale došlo také k masivnímu stěhování do měst. To mělo samozřejmě obrovský dopad na změnu mentality, každodennosti, styl obživy, prožívání života. Kult pokroku, národa nebo dělnické třídy patří k mnoha „náhradním náboženstvím“, která nastupovala na místo původního tradičního křesťanství a vyžadovala si věrnost a oddanost původně vlastní právě jenom náboženství, vlasti a rodině.

Ideologie války ...

Po vypuknutí velké války se ukázala slabost a křehkost evropské civilizace a byly to právě evropské elity, které v lehkovážném a nezodpovědném rozpoutání války selhaly. Jistě můžeme uvést polehčující okolnost, že válečné konflikty na přelomu století byly poměrně krátké a poslední velké bitvy se odehrály v letech 1866 a 1870. Válečný konflikt před hrůzami první a druhé světové války není vnímán jako nelidské zlo, kterému se lidé a státy musejí jako morální povinnost za každou cenu vyhnout, ale jako „pokračování politiky jinými prostředky“, jako legitimní a morálně zdůvodnitelné prosazování či hájení vlastních státních zájmů a je povinností občana státu obětovat svůj život své vlasti a národu. Nebylo těžké podcenit dosah technologických inovací, které udělaly z válčení masakr s průmyslovou efektivitou. Je dnes absurdní sledovat, jak nejen vůdci, ale i miliony mladých mužů šly do války s nadšením a s předpokladem, že bude krátká a že se brzy vrátí pokryti válečnou slávou.

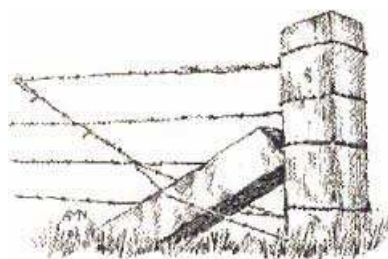
Válka vypukla

Mašinerie se rozběhla, když Rakousko-Uhersko vyhlásilo válku Srbsku na základě nesplněných, či spíše nesplnitelných podmínek ultimáta daného Srbsku po zavraždění následníka trůnu Ferdinanda d'Este v Sarajevu. Pak už dle svých spojeneckých závazků vstupovaly do války jeden po druhém další státy, až se prakticky celá Evropa ocitla ve válečném konfliktu. Otevřely se fronty na západě, východě i později na jihu v Itálii a Rumunsku a válčilo se rovněž na Blízkém východě. Všechny strany pokládaly svoje motivy za legitimní pro vyhlášení spravedlivé války a do té doby nevídaná válečná propaganda delegitimizující důvody nepřítele a ospravedlňující vlastní nároky se rozjela také na plné obrátky.

Válka byla jiná než ty předchozí...

1. Jestliže se po staletí utvářela určitá „pravidla válčení“, do jisté míry chránící civilisty a vojáky, tak se to začíná měnit. Objevuje se koncept „totální války“ – k dosažení vítězství je vše dovoleno. Přestává se rozlišovat mezi vojákem a civilistou.

2. Vysokou míru utrpení vojáků způsobily technologické inovace jako letadla, vzducholodě, objeví se tanky, bojištím zákopové války vévodí granáty a hlavně kulomety, které masakrují tisíce vojáků v nesmyslných šarvátkách o desítky metrů bojiště mezi zákopy soupeřících stran. K tomu přistupují chemické zbraně, použití bojových plynů jako Yperit, objeví se fenomén ostnatého drátu, miny, nástrahy, zajatci jsou umisťováni do táborů, které se už někdy blíží svými podmínkami a úmrtností budoucím táborům koncentračním. Prostě klesá úcta k životu – u Verdunu německé velení vrhá do ofenzívy statisíce vojáků s vědomím, že je posílají na jistou smrt, a s cílem, že stejně velké utrpené ztráty populačně slabší Francie neustojí. Zrůdná myšlenka prozrazující naprostý nezáměr o osudy a životy statisíců jejich vojáků, kteří měli tuto „strategii“ realizovat.

3. Zatímco doposud se v dějinách vždy válčilo o něco nebo kvůli něčemu, ve velké válce jednotlivé státy vlastně ani nevěděly o co přesně jim ve válce jde.

I konec byl jiný...

Válka neskončila kvůli drtivému vojenskému vítězství na bitevním poli, ale vyčerpáním válčících stran. Zvítězily velmoci, které mohly mobilizovat díky svým koloniím větší zdroje a kterým pomohly peníze a vojáci Spojených států. Německo a Rakousko-Uhersko nebyly v pravém slova smyslu vojensky poraženy. Přesto se s nimi naložilo v mírových jednáních způsobem, který zanechal hodně hořkosti. Rakousko – Uherko se rozpadá a Německo ztratí Alsasko-Lotrinsko, je označeno za viníka války a musí platit obrovské reparace za válečné škody vítězným státům. Němci však nepřijali myšlenku, že byli fakticky vojensky poraženi, a zanechalo to v nich touhu po odvetě.

Vzniklé nové národní státy, mají zranitelné a nejisté hranice a v jejich rámci nespokojené národnostní menšiny. Na jedné straně pozorujeme rozvoj demokratického hnutí jako v Německu, Československu a jinde, na straně druhé narůstá pokušení totalitních režimů, které mají podobu hnutí komunistických, nacistických a fašistických. Vypuknutí hospodářské krize po roce 1929 a neschopnost demokratických sil se s ní vyrovnat překloupí jazýček vah právě ve prospěch totalitních a autoritářských režimů. Velká válka znamená také konec role evropských států jako věřitelů světa. Dochází naopak k dramatickému zadlužení. Všechny velké evropské národy utrpěly ztráty na životech v řádu milionů, které v nich zanechaly hluboké rány v podobě trvale podlomeného demografického růstu (střídání „slabých“ a „silných“ ročníků). Miliony mladých mužů budou prostě Evropě chybět. Ale i ti, kteří válku přežili a vrátili se, byli často fyzicky, duchovně a morálně oslabeni, zranění a dokonce zmrzačení. Evropa obětovala nesmyslné válce celou jednu generaci.

Z deníku Arnošta Vransy z Trstěnic

Když desátník zjistil a přišel nazpět, hlásil, že viděl u lesa pobíhat ruské vojsko. Hned bylo nařízeno kupředu postupovat. Postupovali jsme asi 2 km. Ani jedna rána nevyšla. Když jsme přišli od nich na 15 metrů, tak do nás spustili palbu. Padl jsem na zem, ani jsem s sebou nehnu. Kulomet přede mnou, střílel mi před hlavou, až mě to páliło do obličeje. Možná, že myslel, že jsem zabítý, tak střílel zase vpravo. Na levém křídle útočili Rusové proti na bodáky. Kapitán Naimen nařídil ústup. Kamarád, co ode mne ležel asi 10 kroků, byl to Karásek, povídá Vrana žijete, kapitán nařídil ústup. Žiji, ale myslel jsem, jak vyskočím, tak to dostanu. Kulomet střílel vpravo, tak jsem vyskočil, za mnou byla asi deset kroků cesta trochu vyježděná, padl jsem na ni. A v tom kulomet nade mnou to vzal 70 cm vysoko. Než se připravil, tak jsem vyskočil, udělal jsem 3 skoky a již jsem to měl do levé ruky pod rameno. Vykřikl jsem, ruka lítala, krev stříkala a běžel jsem dále, protože Ruské vojsko vycházelo na nás z okopů. Běžel jsem dále mezi střelami jako v úle. Z pravé strany křičel voják na mě, Vrana jste raněný? Máte obvaz, já vás obvážu. Mám, ale tady ne nebo to ještě dostaneme oba. Byl to voják Hruška z Žbanic. Utíkal jsem 2 km neobvázaný, přede mnou sanita, křičel jsem na ně, oni se obrátili a utíkali zase dále. Přiběhl jsem pod svah, tam stál velký strom. Pojednou se mě zatmělo v očích, padl a co bylo dál nevím...

Připravil P. Jindřich

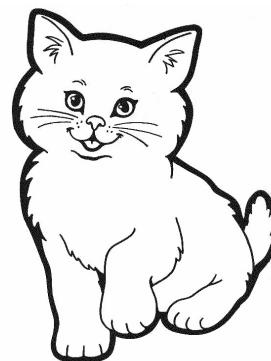
Letní soutěž

V minulém Zpravodaji bylo pět obrázkových přísloví, jejichž správné slovní znění je následující: 1) Není všechno zlato, co se třpytí. 2) Jablko nepadá daleko od stromu. 3) Kůň je jednou hříbětem, člověk dvakrát dítětem. 4) Když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají. 5) Když chceš s vlky býti, musíš s nimi výtí.

Správně odpověděli Janouškovi z Podmolí, Moravcovi z Mramotic a pan Milan Větríček z Vranova nad Dyjí. Mohou se spojit s naším ctihodným jáhnem Danielem a domluvit se na předání odměny.

Protože zásoba malovaných přísloví se nám pomalu tenčí, vezmu rád za vděk jednou otázkou, kterou mi na pouti v Těšeticích položil jeden z muzikantů, který doma asi chová kočky. Tedy: jsou čtyři židle, na každé z nich sedí čtyři kočky, každá kočka má čtyři kořata a každá kočka i každé kotě sní čtyři myši. Kolik před sebou uvidíte nohou dříve než kočky a kořata ty myši sní? Email jáhna Daniela je stále stejný –

daniel.blazke@gmail.com.

Za Ježíšem přišli učedníci a ptali se ho: „Pane, nauč nás modlit se.“ Viděli, kolik času a jakou vroucnost Ježíš věnuje osobní modlitbě, a toužili umět se modlit právě tak. Pán mluvil o vyslyšení vytrvalých modliteb, o tom, jak prosící dostávají. Mluvil i o způsobu modlitby: není to množství slov, či velikost almužen, či okázalost postu, co dává vyslyšení. Modlit se máme s důvěrou, prostě a ve skrytosti. On sám rád odcházel modlit se na opuštěná místa. Jednou Pán učedníkům odkázal i konkrétní slova, která mají při modlitbě říkat. Ta chováme jako vzácný poklad. Rodiče je předávají svým dětem jako nejvzácnější slova, která lze k modlitbě použít, protože vyšla z úst samotného Syna Božího.

Otče náš, jenž jsi na nebesích

Oslovení v úvodu modlitby naznačuje, co asi bylo na Ježíšově modlitbě tak přitažlivého: osobní, vroucí, rodinný vztah. Oslovovat Boha jako otce sice nebylo ve starověkých kulturách nic výjimečného (např. řecky Zeus Pater, latinsky Iupiter znamená „bůh otec“), ale Ježíšovo oslovení zní aramejsky Abba, což se od vznešeného titulu Otec přece jen trochu liší. Má blíže k důvěrnému oslovení „tatínku“, nebo „táto“. Dnes žijeme v době krize rodiny a je problém najít správný obraz otce. Snad nejlépe může posloužit charakteristika, kterou Kristus dobrotivého Otce vykreslil v podobenství o marnotratném synovi (Lk 15,11-32): Otec, který vyhlídí marnotratného syna, běží mu naproti, vyslechne ho, pozvedá ze země, objímá, připravuje pro něj nové šaty, nový prsten (tedy nové dědictví) a slavnostní hostinu. Otec, který vychází vstříc i svému „věrnému“ synovi a snaží se tišit jeho „spravedlivý“ hněv a smířit ho s marnotratným bratrem. Je to obraz, který můžeme mít při modlitbě před očima, ať už máme blíže k synu marnotratnému, nebo k „věrnému“. Modlitba

Páně ostatně nezní Otče **můj**, ale Otče **náš**. Neupíná naši pozornost jen k vertikálnímu vztahu já-Bůh, ale i k horizontu my – bratři a sestry marnotratní a „věrní“. Je to modlitba, v níž vyznáním, že Bůh je náš Abba, vyjadřujeme i to, že jsme jedna velká rodina dětí Božích. Náš společný Otec je na nebesích. Nebe je klasickým obrazným vyjádřením velikosti Boží. Jako nebe je pro člověka nedosažitelné, neuchopitelné a přitom nesmírně krásné, tak i Boha charakterizujeme na prvním místě jako fascinující transcendenci.

Posvět' se jméno Tvé

K tomu se vztahuje i první prosba modlitby: touha po svatosti Božího jména. Je to připomínka druhého přikázání Desatera: Nevezmeš jména Božího nadarmo. Na každý vztah se můžeme dívat ze tří stran: lásky, úcty a věrnosti – tedy z hlediska podstaty a dvou podstatných vlastností. V oslovení „Otče“ jsme mohli vidět podstatu tohoto vztahu. V první prosbě Otčenáše vidíme podstatnou

vlastnost úcty, která k tomuto vztahu patří. Znáť něčí jméno pro nás znamená možnost ho oslovovat, volat. Svým způsobem nám dává znalost jména i určitou moc, protože ho můžeme chválit, nebo hanět. Svatost Božího jména spočívá i v tom, že nad ním žádnou moc mít nemůžeme. Nemůžeme nic přidat, či ubrat jeho svatosti – kéž tedy Bůh sám posvěť své jméno. A přece můžeme být těmi, kteří ho oslovují a volají! Co znamená Boží svatost? Rudolf Otto v knize *Posvátno* poukazuje na to, že vnímání svatosti je společným rysem všech náboženství a vychází zvláště ze dvou náboženských zkušeností: z úžasu a bázně před tajemstvím, které přesahuje naši existenci. V židovsko-křesťanském pojetí je tato svatost spojena s dobrotou, bytím, pravdou a krásou, které přesahují stvoření více, než je vzdálen východ od západu, víc než nebe převyšuje zemi. První prosba Otčenáše tedy zaměřuje náš pohled za možný obzor, ale přitom nás přitahuje, abychom se s touto svatostí srovnali. Kristus totiž provokativně říká: *Bud'te dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.* (Mt 5,48) *Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.* (Lk 6,36) Už v Mojžíšově zákoně totiž Hospodin vybízí: „*Bud'te svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý.*“ (Lev 19,2)

Přijď království Tvé

Radostná zvěst o Božím království je ústředním motivem Ježíšova učení. Kristus uvádí četná podobenství o Božím království, vyzývá k jeho očekávání a ohlašuje jeho blízkost. Bůh svět nekonečně přesahuje, ale zároveň je v něm již tajemně přítomen. Druhá prosba tedy žádá, aby Bůh jednal v dějinách lidstva, a klade nám před oči smysl a cíl našeho lidského života. K cestě do Božího

království patří například podobenství o hořčičném zrně, které ač je nejmenší, vyrůstá v obrovský strom, o kvasu, který prokvasí celé těsto, nebo o pokladu zakopaném v poli, který oráč objeví, opět ukryje, a prodá všechno, aby to pole koupil. O takovém království Ježíš říká: „*Boží království nepřichází tak, že by se to dalo pozorovat; ani se nedá říci: „Hle, tady je!“ nebo: „Tam je!“ Neboť Boží království je mezi vámi.*“ K cíli cesty se Kristus vyjadřuje, když přirovnává Boží království k hospodáři, který rozdělil služebníkům hřivny a po návratu očekává vydaný počet, nebo když mluví o tříbení pšenice a plevelu. Do této prosby můžeme vkládat touhu marnotratného syna po návratu do domova, do náruče milosrdného Otce.

Bud' vůle Tvá, jako v nebi, tak i na zemi

Nebe není ani tak místo, jako přítomnost Boží. V Janově evangeliu Ježíš mluví o přebývání Otce v Synu a Syna v Otci, které je i základem pro přebývání jeho v nás. U Jakubovy studny říká: „*Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal.*“ (Jan 4,34) Můžeme se ptát, jaká je tedy vůle Boží: Co si Otec „v nebi“ přeje, abychom my „na zemi“ dělali? Prosba Otčenáše je v tomto obecná – už

ona vztaženost k Otci nás má uzpůsobit k tomu, abychom podle Boží vůle jednali. Bůh je láska (1 Jan 4,16) – máme tedy jednat v intencích lásky, nikoli v osamělosti sobectví. Zároveň nepřesouváme vlastní zodpovědnost na Otce, neprosíme o vedení stylem držení za ruku, ale naopak prokazujeme dospělost víry, ke které jsme dostali Ducha svatého. Jednáme-li tak, směřujeme k cíli, kdy pak bude Bůh všechno ve všem. (1Kor 15,28)

Chléb náš vezdejší dej nám dnes

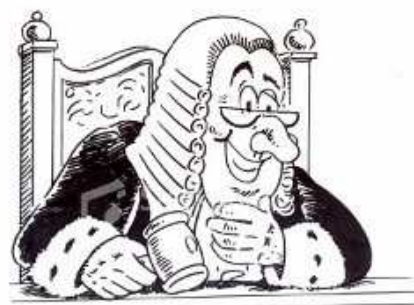
Čtvrtou prosbou se již dotýkáme více země, než nebe. Je to prosba o naše pozemské potřeby, o něž sice usilujeme vlastní prací, ale které hrají roli v tajemné Boží režii. Jako říkáme: „Otče **náš**“, tak říkáme i: „chléb **náš**“. Máme si uvědomit, že i hmotné prostředky jsou předmětem praktického sdílení lásky. Můžeme si všimnout, jak často je v Písmu svatém věnována pozornost jídlu – už v ráji se skrze jídlo symbolizují různé vztahy – vegetariánská strava prvních lidí značí všeobecný mír, ovoce stromu života nesmrtelnost pramenící ze života

v Boží blízkosti a také první hřích je vykreslen pomocí konzumace zakázaného ovoce. Při Mojžíšově putování pouští sytí Bůh Izrael chlebem z nebe, křepelkami a vodou ze skály. A sám Kristus koná mnoho zázračných nasycení a sám sebe označuje jako chléb života. Jídlo je základní lidskou potřebou, která podmiňuje naši existenci. Tato prosba tedy vyjadřuje naši touhu být, náš hlad po životě. Věčně může náš hlad zasytit až sám Bůh, proto v této prosbě máme vyjádřenu i touhu po Eucharistii. Také milosrdný Otec po návratu marnotratného syna pořádá velkou hostinu.

A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

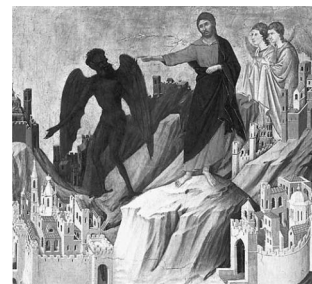
Na hostinu, kterou Otec pořádá, však odmítá vstoupit starší bratr, který se vrací z pole. Příběh o marnotratném synu je příběhem o odpuštění a vině. Jako skutečně vinný se v něm však neukazuje ten, který odpuštění potřebuje, ale ten, který ho odmítá poskytnout. Otec je milosrdný nepodmíněně, není těžké ho prosit o odpuštění, jde nám přece naproti s otevřenou náručí. Mírou našeho ospravedlnění je však ono „*jako i my odpouštíme našim viníkům.*“ Pán Ježíš učí: „*Nesudte, abyste nebyli souzeni. Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám. Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ? Anebo jak to, že říkáš svému bratru: 'Dovol, ať ti vyjmu třísku z oka' - a hle, trám ve tvém vlastním oku! Pokrytče, nejprve vyjmi ze svého oka trám, a pak teprve prohlédneš, abys mohl vyjmout třísku z oka svého bratra.*“ (Mat 7,2-5) Láska k Bohu se kryje

s láskou k člověku, proto musí odpovídající vztah platit i při odpuštění. Ostatně i svatý Jan říká: *Řekne-li někdo: „Já miluji Boha“, a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra.* (1Jan 4,20n)

A neuved' nás v pokušení

Formulace šesté prosby může docela provokovat. Copak je to Bůh, kdo nás pokouší? I svatý Jakub ve svém dopise píše: *Kdo prochází zkouškou, ať neříká, že ho pokouší Pán. Bůh nemůže být pokoušen ke zlému a sám také nikoho nepokouší. Každý, kdo je v pokušení, je sváděn a váben svou vlastní žádostivostí.* (Jak 1,13n) Proč se tedy obracíme k Bohu se žádostí o neuvedení v pokušení? Pravděpodobně je zde míněno „nedopust', abychom upadli do pokušení“. Ve Starém zákoně vidíme přisuzování našich činností Bohu (například: Bůh zatvrdil faraónovo srdce). Přesto se můžeme zamýšlet nad souvislostí našeho pokušení a Boží vůle. Je zřejmé, že Bůh dopouští, abychom ve světě páchali zlo, a je to klasický ateistický argument pro popření Boží dobroty, tedy i Boží existence. Židovsko-křesťanskou odpovědí na tuto výtku je Boží dar svobody, z něhož nutně vyplývá i možnost konat zlo. Zároveň Bůh k tomuto zlu není netečný, ale nabízí spásu, kterou můžeme svobodně přijmout. Zlo se tak paradoxně stává zkouškou, díky které můžeme růst. Marnotratný syn si kvůli své zkušenosti se zlým světem uvědomil, jakým pokladem je pro něj otcovský dům. Oč lepší by bylo, kdyby to věděl od začátku, kdyby vůbec do bídy neupadl! Šestá prosba se snaží předejít hříchu od samého počátku, tedy od stadia pokušení.

Ale zbav nás od zlého

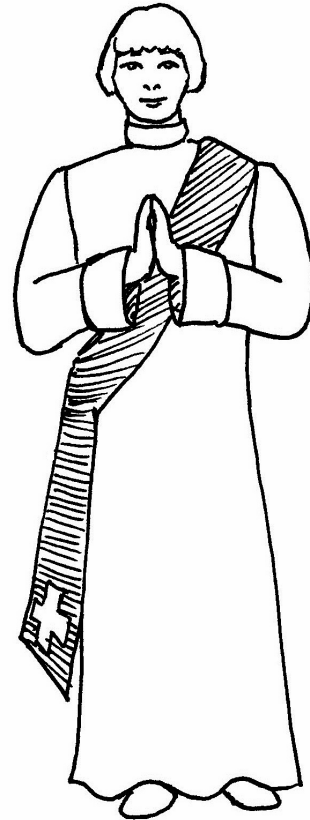
Definitivním zbavením se zlého by nastal čas Boží plnosti. Poslední prosba tedy vlastně říká: Spas nás, zachraň nás, vysvobod' nás! Co je vlastně zlem, kterého se chceme zbavit? Můžeme jím myslet materiální zlo, které nás obklopuje a trápí: bída, problémy, těžkosti. To bychom však asi prosili Boha za snadný život – a to se nezdá, jako pravděpodobný výklad. Hlavním problémem je zlo morální, kterým trpíme nejvíc, jsme-li jeho původci. Vymykáme-li se životu v lásce, trpíme, i kdyby nás obklopovalo sebevětší materiální dobro. I starší syn milosrdného Otce měl všechno, co Otcovi patřilo, ale svou závistí k marnotratnému bratrovi se vzpíral mít podíl na oslavné hostině. A můžeme číst i „zbav nás od Zlého“ s velkým Z. Od ducha rozdělení, který je otcem pýchy, závisti a nenávisti.

jáhen Daniel

P.S. Zamyšlení nad jednotlivými slovy modlitby Páně budou letos provázet také Katolickou charismatickou konferenci, která se koná ve dnech 9.-13. 7. na brněnském výstavišti. Informace a přihlášky na www.cho.cz .

Jak oslovovat svého jáhna?

Církev ve své bohaté a pestré historii vtiskla vnější podobu řadě těžko uchopitelných věcí: kostely vyobrazují nádheru nebe, liturgie se snaží rozehrát hostinu lásky, zpěv a hudba chtějí vyjádřit a podnítit pozvednutí ducha. Tedy, kéž by to tak bylo! V tomto systému se uchytily také jemné figury etikety, mezi něž patří i náležité oslovování duchovních osob. S různými eminencemi a excelencemi se běžný člověk ani nedostal do styku, ale i pro obyčejné kněží měl různé tituly. Tak bylo stanoveno, že kněžím v pozici faráře patřil titul „velebný pán“, vyššímu stupni, zhruba okolo děkana již „důstojný pán“, a dokonce i jáhnům či bohoslovcům se říkalo „ctihodný pán“. To však bylo v době, kdy jáhnů mnoho nebylo, protože se jáhenství chápalo jako určité larvální stádium budoucího kněze. V dnešní době se rozšířil institut trvalého jáhna a lidé neznalí klasické nomenklatury docela tápají, jak svého jáhna titulovat. Já sám, přičiniv se svou

nejapností, protáhl jsem si své jáhnování na dobu neurčitou, a proto jsem si této drobné mezery v etiketě povšiml. Jak by nás jáhny měli lidé oslovovat?

Většina lidí setrvává v tradičním oslovení „otče“. Když odhlédneme od toho, že Pán Ježíš nabádal, abychom nikomu neříkali „otče“, neboť je jen jeden Otec, a ten je v nebi, je to oslovení celkem přípustné. Jde o duchovní otcovství, tedy označení identity člověka, který plodí duchovní život. Opět, kéž by to tak bylo! Vlivem letité mechanizace takového oslovování však často vyvstává situace, že slovem „otče“ oslovuje mladého duchovního žena i několikanásobně starší, než je sama. Bývám v pokušení takové babičce srdečně odušit „ano, dcero?“ Krom toho se tento titul někdy roztomile komolí. Slyšel jsem, že Romové ve farnosti Jiřího Rouse ho oslovují „Oče“ („Oče, ty si buzerant...“ „Cože? Proč?“ „Protože ty po nás furt něco chceš...“) Děti v Prosiměřicích zase zdrobňují „Otíku“. Na mysl mi vytane Otík z filmu Vesničko má středisková. Latinsky se „otec“ řekne „pater“. Naše slovanská duše má tendenci protahovat na „páter“, z čehož klasičtí filologové lezou po zdi. Přitom řečtina má délky dokonce obráceně – „otec“ se řekne „patér“. A protože moderní doba už má z fines renesančního dvora spíše legraci, můžeme slyšet z úst mladých třeba i španělské oslovení „padre“. Můj strýc, inspirovaný četbou Tří mušketýrů, mi říká „abbé“.

Podle starého určení by tedy jáhnům odpovídal titul „ctihodný pán“. Připomíná mi to, že můj tatínek, středoškolský profesor, byl svého času unaven tím, jak ho studenti ve škole mnohokrát za den zdraví. Rozhodl se tomu nějak zabránit, a tak v jedné hodině přišel s poučením, že chce-li ho už nějaký žák mermomocí pozdravit, ať tak učiní náležitou formulí. Ta formule zněla: „Buďte zdrav, ctihodný! Kéž jste dlouho živ, zdrav a svěží!“ Záměr se však minul účinkem.

Studenti si formuli překvapivě zapamatovali a s velkou obřadností ho tak ještě častěji zdravili na školních chodbách. Pozdravení se navíc mezi studenty zázračně rozšířilo, takže ho předpisově zdravili i žáci, které nikdy neučil. Krom toho si tatínek všiml, že řada kolegů povážlivě bledne závistí. Stalo se to z pochopitelného důvodu – žáci pochopili vtip, kolegové učitelé nikoli. Církev je dnes v podobné situaci – zdělila mnoho pompézností, které přišly o vnitřní hloubku a staly se tak směšnými. Navrhuji tedy, aby se jáhnům říkalo „ó ctihodný“, ale pouze v případě, že to není myšleno vážně. *jáhen Daniel*

Kdo ještě nebyli, mohou jít letos – na pouť

- * Nezapomeňte! V **Hlubokých Mašůvkách je 5. a 6. 7. hlavní pouť**. Mše svatá v sobotu 5.7. začíná v 18 hodin. Bude obětována za oběti první světové války a po ní bude světelný průvod na Kalvárii. Při hlavní pouti v Hlubokých Mašůvkách je také hojná příležitost k přijetí svátosti smíření – bývá tam přítomno mnoho cizích zpovědníků.
- * V pátek 4.7. se koná „**Nejmenší cyrilometodějská pouť**“ v Oleksovičkách. V 16 hod začínáme modlitbou růžence v kostele ve Slupi, potom půjdeme procesím do Oleksoviček, kde bude v 17 hodin mše svatá u kapličky Cyrila a Metoděje.
- * **Pouť k pramenům** se uskuteční 12. 7. u pramene řeky Dyje v 10:00 na louce blízko Třeště.
- * V pondělí 18. 8. v 15:00 zahajujeme mši svatou v kostele ve Vranově n.D. **XIV. pěší pouť na Velehrad**.
- * V sobotu 20. 9. se koná **autobusová pouť do Jeníkova**. Odjezd autobusu z Vranova nad Dyjí je v 5,30. Bližší info můžete zjistit u o. Nika (731402743).
- * Na sobotu 20.9. se připravuje na přání některých farníků z Prosiměřic také **pouť do Mariazell** v Rakousku.

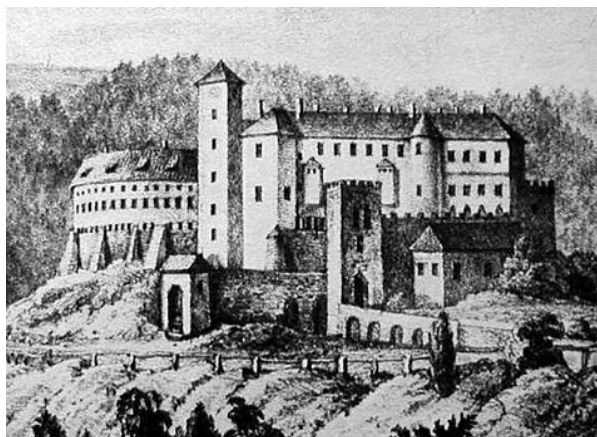
Poutní bohoslužby v kostelích FATYMu

- ✦ V neděli 6. 7. po mši svaté (v 9:15 ve farním kostele) se koná ve Vranově nad Dyjí žehnání obnoveného kříže nad zámkem směrem na Podmyče.
- ✦ Pouť ke svaté Máří Magdaléně oslavíme v Lančově v neděli 20. 7. při mši svaté v 11:11.
- ✦ Svatoanenská pouť v Onšově bude v sobotu 26. 7. v 19:00.
- ✦ V neděli 27. 7. bude v 8:30 sloužena v Plenkovicích mše svatá za oběti 1. světové války, následovat bude pietní akt u pomníku padlých.
- ✦ V neděli 10. 8. bude sloužena poutní mše svatá v 8:00 v Plenkovicích a v 9:15 ve Vranově.
- ✦ Poutní mše svatá na hradě Bítově bude v neděli 17. 8. v 11:00. Procesí vychází v 10:45 od studánky.

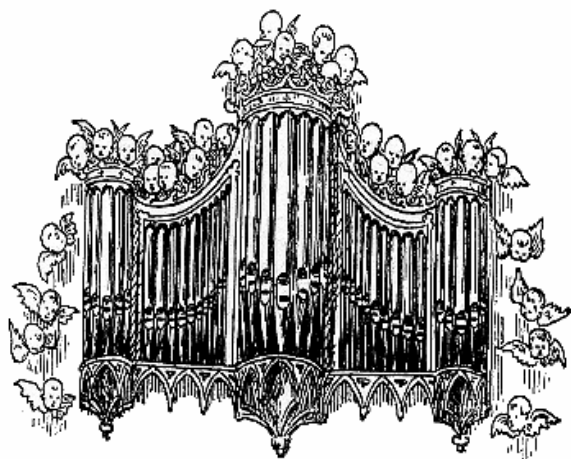
- ✦ V neděli 24. 8. bude sloužena v 8:30 posvícenská mše svatá v Žerůtkách a o týden později v neděli 31. 8. v 10:00 v Olbramkostele.
- ✦ V sobotu 6.9. se ve Slupi již po desáté konají **Slavnosti chleba**. Mše svatá bude letos již ve 14 hodin. Zazpívá při ní pěvecké sdružení Vítězslav Novák ze Znojma. Po mši svaté na hlavním pódiu vystoupí vojenský pěvecký sbor Ondráš.

Prožijte atmosféru prázdninových bohoslužeb...

- ✦ Každé úterý od začátku 1. července do 12. srpna (včetně) bude v kapli na hradě Bítově sloužena v 16:30 mše svatá.
- ✦ Každé pondělí od 7. července do 11. srpna bude v 19:30 bohoslužba na Vranovské přehradě na střeše restaurace Štika. Pěší poutníci vycházejí v 18:30 od vranovské fary.
- ✦ **Na Cornštejně** bude mše svatá v neděli 27. 7. v 18:00.
- ✦ **Na Novém Hrádku** bude mše svatá v neděli 3.8. v 18 hod.
- ✦ **V kapli P. M. Bolestné v Čížově** bude mše svatá v neděli 10.8. v 17 hod.
- ✦ **Lucerníková mše svatá u červené kapličky nad hradem Bítovem** bude sloužena v pátek 22. 8. Sraz je ve 20:00 na parkovišti nad hradem. Lampičky a svíčky s sebou.

Dále zveme...

... **na varhanní koncert** z děl barokních mistrů v podání Martina Jakubíčka ve farním kostele ve Vranově n.D. Začátek je v neděli 20.7. v 15:00.

... **na koncert P. Jaroslava Konečného a Tomáše Najbrta**.v úterý 22. 7. v 19:00 ve farním kostele v Olbramkostele. O den později - ve středu 23. 7. vystoupí tato Musica da Chiessa v 19:00 ve farním kostele ve Vranově n.D.

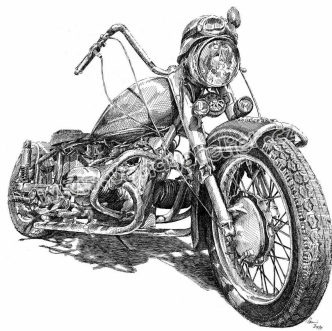
... **na Modlitební festival**, který se uskuteční ve dnech od 8. – do 10. 8. ve Vranově nad Dyjí.

... **na věčné sliby** naší bývalé slečny katechetky Hanky Vlčkové (nyní sestry Michaely). Konají se v pátek 15. 8. v 10:00 v bazilice na Velehradě u sester cyrilometodějek.

PRO TY, CO SI NEPAMATUJÍ VTIPY

Malý kluk se ptá tatínka: „Tati, kdy si indiáni malují tvář?“ - „Když se chystají do boje.“ - „Tak si dej pozor na mámu, maluje se před zrcadlem.“

Řidič kamionu přijde do motorestu a objedná si jídlo, pítí a s chutí se do toho pustí. Vtom přijdou tři chlapi na harleyích, přisednou si k němu a všechno mu snědí a vypijí. Řidič kamionu bez mrknutí oka vstane, zaplatí a odejde. Motorkáři se na sebe nechápavě podívají a řeknou: „Ten chlapík byl buď pořádný zbabělec, nebo se vůbec neumí bít.“ Číšník to sleduje a říká: „Opravdu byl nějaký divný. A podle mě ani neumí pořádně řídit. Právě venku zramoval tři motorky.“

V armádě právě probíhá školení mužstva o strážní službě. Vyučující se ptá: „Desátníku, stojíte na stráži a najednou zjistíte, že se k vám někdo plazí. Co uděláte?“ - „Zanesu našeho velitele roty domů.“

„Když ráno slyším zvuk budíku, mám pocit, jako by do mě střelili.“ - „A okamžitě vyskočíš...“ - „Ne! Ležím jak zabítý.“

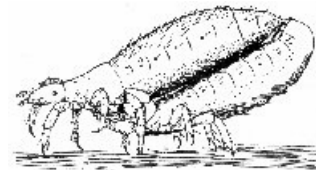

Byl jsem ráno za šéfem, že chci přidat. Poklepal mi na rameno a řekl: „Tak přidej.“

Pepa přijde k doktorovi a stěžuje si: Pane doktore, už jaksí nemohu dělat všechny ty domácí práce jako dřív. Co je to za nemoc? Ale řekněte mi to pěkně česky, abych tomu rozuměl.

No..., říká doktor po krátké prohlídce, lidově řečeno, jste líný jak veš!

Aha... a mohl byste mi to říci i latinsky, abych to mohl doma oznámit manželce?

Toto 71. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, P. Jan Richter (mobil: 731402743) farář ve Vratěně a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519 a **Farní tým Přímětice** ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích, Horním Břečkově a Lukově, Jaroslavcích, Slupi a Strachoticích, P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Přímětích, Citonicích, Dyjákovicích, Hrádku a Valtrovicích, kaplan P. Petr Václavěk (mobil 731402613) a jáhen Daniel Blažke (mobil 736510847) - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com.

Vyšlo v červnu 2014. Náklad 7030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již sedmdesáté druhé) je plánováno jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2014. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neuposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)**
Neprodejné